

Fővárosi Ítéltábla
2.Pf.21.345/2014/4/II.

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK 14.	
FŐLAJSTROMSZÁM	
KEZDŐIRATON	
Postán / Gyűjtőládába / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Érkezett:	2015 -07- 16
PÉLDÁNY.....	1
MELLÉKLET.....	KÖZTÖK.....
FŐLAJSTROMSZÁM:	24716/13
UTÓIRATON:	

A Fővárosi Ítéltábla a Győző és Lencs Ügyvédi Iroda (1038 Budapest, Ráby Mátyás utca 63., ügyintéző: dr. Győző Gábor ügyvéd) által képviselt Magyar Helsinki Bizottság (1054 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky út 36-38.) felperesnek, a Koruhely Ügyvédi Iroda (1094 Budapest, Mester utca 22. IV/3., ügyintéző: dr. Koruhely Péter ügyvéd) által képviselt dr. Hoppál Péter (7627 Pécs, Nagymeszes dűlő 49/B. fsz. 2.) I. rendű, Fidesz-Magyar Polgári Szövetség (1062 Budapest, Lendvay utca 28.) II. rendű alperes ellen, személyiségi jogsértés miatt indított perében, a Fővárosi Törvényszék 2014. július 7. napján meghozott, 70.P.24.716/2013/7. számú ítélete ellen az I-II. rendű alperes részéről 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Egyetemlegesen kötelezi az I-II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessenek meg a felperesnek 15.000 (tizenötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (negyvennyolcezer) forint illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperesek azzal, hogy az I. rendű alperes mint a II. rendű alperes szóvivője a 2013. augusztus 17-én tartott sajtótájékoztatóján valótlanul állította, hogy a felperes azért kap támogatást a Soros György személyéhez köthető szervezetektől, hogy cserébe Magyarországot, a II. rendű alperest, illetve a magyar Kormányt lejárássa, megsértették a felperes jóhírnevét.

Kötelezte az alpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen jelentessenek meg hirdetést a Népszabadság és a Magyar Nemzet című napilapokban, és ebben fejezzék ki sajnálkozásukat a fenti jogsértésért.

Kötelezte a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül tegyen közzé közleményt a fidesz.hu portálon, és ebben fejezze ki sajnálkozását a fenti jogsértésért.

Kötelezte az alpereseket, hogy külön felhívásra fizessenek meg az állam javára egyetemlegesen 36.000 forint illetéket.

A felperes keresetét a régi Ptk. 75. § (1) bekezdésében, 78. § (1), (2) bekezdésében foglalt szabályokra figyelemmel bírálta el. Abból indult ki, hogy a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a PK 14. számú állásfoglalás megfelelő alkalmazásával a jogvitában az alpereseket terhelte annak bizonyítása, hogy a sajtótájékoztatón elhangzott közlések megfelelnek a valóságnak. Az alperesek azonban ellenkérelmükben nem is hivatkoztak a kereset tárgyává tett közlések, információk valóságára, ezért a személyiségi jogsértést a régi Ptk. 84. § (1) bekezdés a) pontja alapján megállapította.

Arra az álláspontra helyezkedett, hogy miután szóvivőként az I. rendű alperes maga dönti el azt, hogy a II. rendű alperesi pártszervezet nevében miként nyilatkozik, ezért a nyilvánossággal közölt tartalomért felelősség terheli. Az I. rendű alperes nem hivatkozott arra, hogy a II. rendű alperessel munkaviszonyban állna. Akár megbízási jogviszony, akár egyéb, a párton belüli informális feladatmegosztás alapján, de önként vállalt módon látja el a szóvivői feladatokat, ezért abban az esetben, ha megítélése szerint valamely tény a valóságnak nem felel meg, lehetősége van arra, hogy azt ne tárja a nyilvánosság elé. Amennyiben úgy dönt, hogy egy meghatározott tartalmat közöl a nyilvánossággal, akkor annak valóságtartalmáért saját nevében is felelősséget vállal.

Az elégtételadásra vonatkozó rendelkezése a Ptk. 84. § (1) bekezdés c) pontján alapult.

A perköltségviselés tárgyában a Pp. 78. § (1) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint határozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az I-II. rendű alperesek terjesztettek elő fellebbezést. Jogorvoslati kérelmükben elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, és az ügy áttételét indítványozták az annak elbírálására illetékességgel rendelkező Pécsi Törvényszékre.

Másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását kérték.

Fellebbezési álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróságnak a keresetlevelet az I. rendű alperes indítványára a lakóhelye szerint illetékes bíróságra kellett volna áttennie, illetékességi kifogásának elutasítására jogszerűtlenül került sor.

Érdemben előadták, hogy az I. rendű alperes a II. rendű alperes szóvivőjeként a párt álláspontját, véleményét adja tudtára a nyilvánosságnak. Az I. rendű alperes a rendkívül provokatív újságírói kérdésekre, feladatát ellátva a II. rendű alperes nevében a 2013. augusztus 15. napján megjelent cikkben leírtakra reflektált. Mint a párt tevékenységi körében eljáró természetes személy, magatartásának joghatásai a jogi személyre nézve állnak be. Ezért kizárólag a jogi személlyel szemben alkalmazhatóak a személyiségi jogsértés jogkövetkezményei, így a felperesnek nem volt keresetelési joga az I. rendű alperessel szemben, így a keresetlevél idézés kibocsátása nélkül történő elutasításának lett volna helye.

Az I. rendű alperes a Heti Válasz című lapban megjelent kompromittáló, tényfeltáró cikk alapján a véleményét nyilvánította ki az ott leírtakkal kapcsolatban, és pusztán a cikkből kikövetkeztethető feltételezéseket állapított meg. A szabad véleménynyilvánítás joga mindkét alperest megilleti, jogosultak kifejteni annak kritikáját, hogy a jogvédő szervezetek a hatalmon lévő kormányt és annak tevékenységét milyen módon támadják, és ennek milyen hatása van a közéletre. Csupán azon véleményüket fogalmazták meg, hogy kérdéses az, miszerint a jogvédő szervezetek milyen érdekek alapján vezérelve és mennyire függetlenül látják el feladatukat. Ezen vélemény türése a felperes köteles.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú határozat helybenhagyására irányult. Álláspontja szerint az I. rendű alperes illetékességi kifogása a Pp. 42. § második mondata

értelmében jogszerűen került elutasítása. Az I. rendű alperessel szemben keresetösségi joga fennáll, az I. rendű alperes magatartása önmagában nézve önálló joghatással bír harmadik személyek felé. Előadta továbbá, hogy az alperesek fellebbezésükben már nem hivatkoztak arra, hogy a kijelentés véleménynyilvánítás, de ezen korábbi hivatkozásuk tartalmilag is megalapozatlan, miután konkrét tényállítások hangzottak el.

Az I-II. rendű alperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemi döntésével és annak jogi indokaival egyetértett, ezért az elsőfokú bíróság határozatát a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta. Az elsőfokú bíróság által alkalmazott jogszabályi rendelkezésekre csupán visszautal.

Az I-II. rendű alperes illetékességi kifogásával és a fellebbezés vonatkozó érvelésével kapcsolatosan arra az álláspontra helyezkedett, hogy az I. rendű alperes illetékességi kifogásának elutasítására jogszerűen került sor. A peranyagból megállapíthatóan a felperes a per első tárgyalásán kiterjesztette keresetét a II. rendű alperesre. Ezt követően az I. rendű alperes érdemi nyilatkozatot tett, mely szerint a felperes keresetösségi jogának hiányára hivatkozott, miután álláspontja szerint szóvivőként önállóan nem perelhető. Ezen nyilatkozata érdemi védekezésnek minősül, így a Pp. 43. § (1) bekezdésének második mondata értelmében, ha az illetékesség nem kizárólagos, az alperes érdemi ellenkérelmének (139. §) előadása után az illetékesség hiánya figyelembe nem vehető. Ezért helytállóan döntött az elsőfokú bíróság akkor, amikor az illetékességi kifogást elutasította és az illetékességét megállapította.

A Fővárosi Ítéltábla a továbbiakban azt emeli ki, hogy a jogvitában az alperesek nem védekeztek azzal, hogy a kereset tárgyává tett közlések véleménynyilvánításnak minősülnek, erre csak a fellebbezésükben tértek ki. A Fővárosi Ítéltábla megítélése szerint a felperes által megjelölt, kereset tárgyává tett négy közlés közül három nyilatkozat vonatkozásában valóban megállapítható az, hogy az elhangzottak véleménynyilvánításnak minősülnek, azonban annak megfogalmazása, hogy „(...) ez az amerikai spekulánskör, mintegy félmilliárd forint hálapénzt fizetett ki olyan álcivil szervezetek számára, akik hajlandók arra, hogy rendszeresen lejárattják Magyarországot, lejárattják a II. rendű alperest, és lejárattják a magyar kormányt (...)” egyértelműen tényállítás. A közlés azt fejezi ki, hogy a felperesi civil szervezet olyan lejárató munkát végez, amiért hálapénzt kap külföldről. A közöltek olyan igazolható tényállításnak minősülnek, melynek valóságtartalmát a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján az alpereseknek kellett volna alátámasztania, ezen kötelezettségüknek ugyanakkor nem tettek eleget.

Osztotta a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság azon álláspontját is, miszerint szóvivőként az I. rendű alperest is felelősség terheli a jogsértő tartalmú nyilatkozataért. A Fővárosi Ítéltábla egyetért azzal a gyakorlattal, mely szerint, ha a jogi személy képviselője, tagja, alkalmazottja, vagy szóvivője a jogi személy tevékenységi körében eljárva, magatartásával más személy személyhez fűződő jogát megsérti, a jogsértés objektív jogkövetkezményeiért mind a jogsértést ténylegesen elkövető természetes személy, mind a jogi személy felelősséggel tartozik. Következik ez abból, hogy a jogi személy a szóvivője útján tud megnyilvánulni, ugyanakkor a szóvivőnek nincs arra vonatkozó felhatalmazása, hogy jogsértő közléseket tegyen. Abban az esetben, ha ez megtörténik, az állapítható meg, hogy túllépett azon a körön, amikor még a jogi személy nevében nyilatkozott, megbízása jogsértő közlések megtételére nem terjedhet ki, ezért a jogsértőnek bizonyult közlésekért saját személyében felelősséggel tartozik. Az ugyanis nyilvánvaló, hogy a jogi személy

képviselőjének, tagjának, alkalmazottjának, szóvivőjének jogsértésre vonatkozó felhatalmazást nem adhat. Csak megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy az I. rendű alperes védekezésében maga is arra hivatkozott, hogy provokatív újságírói kérdések következtében került sor a kifogásolt nyilatkozatok megtételére, ezzel mintegy elismervén azt, hogy túllépett a hivatalos álláspont megfogalmazásán. Azon hivatásrendek képviselői, akik a nyilvánosság tájékoztatásával hivatásszerűen foglalkoznak, a közvélemény tájékoztatásáért fokozott felelősséggel tartoznak.

A perköltségviselés tárgyában a másodfokú bíróság a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése szerint határozott. Az I-II. rendű alperesek fellebbezése eredményre nem vezetett, ezért kötelesek viselni a felperes jogi képviseletével kapcsolatosan felmerült ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget, melynek mértékét a Fővárosi Ítéltábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése, 4/A. §-a alapján állapította meg. A II. rendű alperes személyes illetékmentességre nem hivatkozott, annak jogszabályi feltételeit nem igazolta, ezért a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán előlegezett fellebbezési illetéket az I. rendű alperessel egyetemlegesen köteles viselni.

Budapest, 2015. június 30.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró

Dr. Kisbán Tamás s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő

